

Konwencja między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu oraz zapobiegania uchylaniu się i unikaniu opodatkowania, podpisana w Warszawie dnia 13-02.2002 r.

www.przepisy.gofin.pl

wydawca: Wydawnictwo Podatkowe GOFIN sp. z o.o. ul. Owocowa 8, 66-400 Gorzów Wlkp.
www.gofin.pl sklep internetowy: www.sklep.gofin.pl

- **Tekst pierwotny** Dz. U. z 2003 r. nr 216, poz. 2120
- ✓ **2022.04.30** - bieżąca zmieniłony przez **art. 1-28** Dz. U. z 2022 r. poz. 906

Uwaga od redakcji:

Zmiany, które wchodzi w życie w wybranej wersji czasowej - zaznaczono kolorem

Rzeczpospolita Polska i Królestwo Niderlandów

pragnąc rozwijać relacje ekonomiczne i wzmacniać współpracę w zakresie spraw podatkowych,

mając na celu eliminowanie podwójnego opodatkowania w odniesieniu do podatków objętych konwencją, bez stwarzania możliwości nieopodatkowania lub obniżonego opodatkowania poprzez uchylanie się lub unikanie opodatkowania (włączając w to nabywanie korzyści umownych przez osoby nieuprawnione, mające na celu uzyskanie ulg przewidzianych w konwencji pośrednio na korzyść osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytoriach trzech jurysdykcji),

uzgodniły, co następuje:

Rozdział I

Zakres konwencji

Artykuł 1

Zakres podmiotowy

1. Niniejsza konwencja dotyczy osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym lub obu Umawiających się Państwach.
 2. Dla celów niniejszej konwencji, dochód uzyskany przez lub za pośrednictwem podmiotu lub struktury, które są uznawane w całości lub w części za transparentne podatkowo zgodnie z prawem podatkowym któregośkolwiek Umawiającego się Państwa, będzie uważany za dochód osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającego się Państwa, ale tylko w zakresie, w jakim ten dochód dla celów opodatkowania przez to Państwo jest traktowany jako dochód -osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tego Państwa. W żadnym przypadku postanowienia tego ustępu nie będą interpretowane w taki sposób, że naruszają prawo Umawiającego się Państwa do opodatkowania osób mających miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium tego Umawiającego się Państwa.
- #### Podatki, których dotyczy konwencja
1. Niniejsza konwencja dotyczy podatków od dochodu, bez względu na sposób ich poboru, które pobiera się na rzecz Umawiającego się Państwa lub jego jednostek terytorialnych albo organów lokalnych.
 2. Za podatki od dochodu uważa się wszystkie podatki, które pobiera się od całego dochodu lub od części dochodu, włączając podatki od zysku z przeniesienia własności majątku ruchomego lub nieruchomego, podatki od ogólnych kwot plac lub wynagrodzeń wypłacanych przez przedsiębiorstwa, jak również podatki od przyrostu majątku.
 3. Do aktualnie istniejących podatków, których dotyczy konwencja, należą w szczególności:

a) w Niderlandach:

- podatek dochodowy (de inkomstenbelasting),
- podatek od płac (de loonbelasting),
- podatek od spółek (de vennootschapsbelasting), włączając udział Rządu w zyskach netto pochodzących z eksploatacji zasobów naturalnych zgodnie z ustawą o górnictwie z 1810 r. (Mijnwet 1810) w związku z koncesjami wydanymi od 1967 r. lub zgodnie z ustawą o górnictwie na obszarze szelfu kontynentalnego Holandii z 1965 r. (Mijnwet Continentaal Plat 1965),
- podatek od dywidend (de dividendbelasting),

(zwane dalej "podatkami niderlandzkimi");

b) w Rzeczypospolitej Polskiej:

- podatek dochodowy od osób fizycznych, i
- podatek dochodowy od osób prawnych, (zwane dalej "podatkami polskimi").

4. Niniejsza konwencja będzie miała także zastosowanie do wszystkich podatków takiego samego lub w istotnym stopniu podobnego rodzaju, które po podpisaniu niniejszej konwencji zostaną wprowadzone obok istniejących podatków lub w ich miejsce. Właściwe organy Umawiających się Państw będą informowały się wzajemnie o zasadniczych zmianach dokonanych w ich ustawach podatkowych.

Rozdział II

Definicje

Artykuł 3

Definicje ogólne

1. W rozumieniu niniejszej konwencji, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej:

- a) określenie "Umawiające się Państwo" oznacza w zależności od kontekstu Królestwo Niderlandów (Niderlandy) lub Rzeczpospolitą Polską (Polskę); określenie "Umawiające się Państwa" oznacza Królestwo Niderlandów (Niderlandy) i Rzeczpospolitą Polską (Polskę);
- b) określenie "Niderlandy" oznacza część Królestwa Niderlandów położoną w Europie, w tym jego morze terytorialne oraz wszelkie obszary poza morzem terytorialnym, nad którymi zgodnie z prawem międzynarodowym Niderlandy sprawują jurysdykcję lub suwerenne prawa w odniesieniu do dna morskiego, jego podglebia i przyległego do nich słupa wody oraz ich zasobów naturalnych;
- c) określenie "Polska" użyte w sensie geograficznym oznacza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w tym każdy obszar poza jej wodami terytorialnymi, nad którymi na podstawie ustawodawstwa Rzeczypospolitej Polskiej i zgodnie z prawem międzynarodowym Rzeczpospolita Polska sprawuje suwerenne prawa nad dnem morskim, jego podglebiem, przyległym do nich słupem wodnym i nad ich zasobami naturalnymi;
- d) określenie "osoba" oznacza osobę fizyczną, spółkę oraz każde inne zrzeszenie osób;
- e) określenie "spółka" oznacza osobę prawną lub inną jednostkę organizacyjną, którą dla celów podatkowych traktuje się jako osobę prawną;
- f) określenia "przedsiębiorstwo jednego Umawiającego się Państwa" i "przedsiębiorstwo drugiego Umawiającego się Państwa" oznaczają odpowiednio przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w jednym Umawiającym się Państwie i przedsiębiorstwo prowadzone przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie;
- g) określenie "transport międzynarodowy" oznacza wszelki transport statkiem morskim lub statkiem powietrznym albo statkiem eksploatowanym w żegludze śródlądowej przez przedsiębiorstwo, którego miejsce faktycznego zarządu znajduje się w Umawiającym się Państwie, z wyjątkiem przypadku, gdy taki statek morski, statek powietrzny lub statek żegludowy jest eksploatowany wyłącznie między miejscami położonymi w drugim Umawiającym się Państwie;
- h) określenie "obywatel" oznacza:
 - (i) każdą osobę fizyczną posiadającą obywatelstwo Umawiającego się Państwa;

(ii) każdą osobę prawną, spółkę osobową lub stowarzyszenie utworzone na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w Umawiającym się Państwie;

i) określenie "właściwy organ" oznacza:

(i) w przypadku Niderlandów - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;

(ii) w przypadku Polski - Ministra Finansów lub jego upoważnionego przedstawiciela;

j) określenie "uznawany fundusz emerytalny" Państwa oznacza podmiot lub strukturę ustanowioną w tym Państwie, która jest uznawana za odrębną osobę zgodnie z prawem tego Państwa, i która:

(i) została utworzona i działa wyłącznie lub prawie wyłącznie w celu administrowania lub dostarczania świadczeń emerytalnych i świadczeń uzupełniających lub związanych ze świadczeniami emerytalnymi na rzecz osób fizycznych, i jest uznawana zgodnie z prawem tego Państwa lub jednej z jego jednostek terytorialnych lub organów lokalnych za fundusz emerytalny; lub

(ii) została utworzona i działa wyłącznie lub prawie wyłącznie w celu inwestowania środków na rzecz podmiotów lub struktur, o których mowa w punkcie (i).

2. Przy stosowaniu niniejszej konwencji przez Umawiające się Państwo, jeżeli z kontekstu nie wynika inaczej, każde określenie, które nie zostało w niej zdefiniowane, będzie miało takie znaczenie, jakie przyjmuje się zgodnie z prawem tego Państwa w zakresie podatków, do których ma zastosowanie niniejsza konwencja, przy czym znaczenie wynikające ze stosowanego ustawodawstwa podatkowego tego Państwa będzie miało pierwszeństwo przed znaczeniem nadanym określeniu przez inne przepisy prawne tego Państwa.

Artykuł 4

Miejsce zamieszkania lub siedziba

1. W rozumieniu niniejszej konwencji określenie "osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie" oznacza każdą osobę, która zgodnie z prawem tego Państwa podlega tam opodatkowaniu ze względu na jej miejsce zamieszkania, miejsce pobytu, miejsce zarządu albo jakiegokolwiek inne kryterium o podobnym charakterze i obejmuje również to Państwo oraz jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny, jak również uznawany fundusz emerytalny tego Państwa. Jednakże określenie to nie obejmuje osoby, która podlega opodatkowaniu w tym Państwie tylko ze względu na dochód osiągnięty ze źródeł w tym Państwie lub majątek w nim położony.

2. Jeżeli, stosownie do postanowień ustępu 1, osoba fizyczna ma miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to jej status określa się według następujących zasad:

a) osobę uważa się za mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym ma ona stałe miejsce zamieszkania; jeżeli ma ona stałe miejsce zamieszkania w obu Umawiających się Państwach, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, z którym ma ściślejsze powiązania osobiste i gospodarcze (ośrodek interesów życiowych);

b) jeżeli nie można ustalić, w którym Państwie osoba ma ośrodek interesów życiowych, albo jeżeli nie posiada stałego miejsca zamieszkania w żadnym z Państw, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, w którym zwykle przebywa;

c) jeżeli osoba przebywa zazwyczaj w obu Państwach lub nie przebywa zazwyczaj w żadnym z nich, to uważa się, że ma ona miejsce zamieszkania w tym Państwie, którego jest obywatelem;

d) jeżeli osoba jest obywatelem obydwu Państw lub nie jest obywatelem żadnego z nich, to właściwe organy Umawiających się Państw rozstrzygną tę kwestię w drodze wzajemnego porozumienia.

3. Jeżeli ze względu na postanowienia ustępu 1, osoba inna niż osoba fizyczna ma siedzibę na terytorium obydwu Umawiających się Państw, właściwe organy Umawiających się Państw podejmą starania do określenia w drodze wzajemnego porozumienia na terytorium którego z Umawiających się Państw będzie uważać się, że dana osoba ma siedzibę dla celów niniejszej konwencji, mając na względzie miejsce położenia jej faktycznego zarządu, miejsce utworzenia lub inny sposób jej ustanowienia oraz wszelkie inne mające znaczenie czynniki. W razie braku osiągnięcia takiego porozumienia, osoba ta nie będzie uprawniona do jakiegokolwiek ulgi lub zwolnienia od podatku przewidzianych w niniejszej konwencji, chyba że w zakresie oraz w sposób, które mogą zostać uzgodnione przez właściwe organy Umawiających się Państw.

4. (skreślony)

Artykuł 5

Zakład

1. W rozumieniu niniejszej konwencji, określenie "zakład" oznacza stałą placówkę, przez którą całkowicie lub częściowo prowadzona jest działalność gospodarcza przedsiębiorstwa.

2. Określenie "zakład" obejmuje w szczególności:

a) miejsce zarządu,

b) filię,

c) biuro,

d) fabrykę,

e) warsztat i

f) kopalnię, źródło ropy naftowej lub gazu ziemnego, kamieniołom albo inne miejsce wydobycia zasobów naturalnych.

3. Plac budowy lub prace budowlane albo instalacyjne stanowią zakład tylko wtedy, gdy trwają one dłużej niż dwadzieścia miesięcy.

4. Bez względu na poprzednie postanowienia niniejszego artykułu uważa się, że określenie "zakład" nie obejmuje:

a) użytkowania placówek, które służą wyłącznie do składowania, wystawiania lub dostawy dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa;

b) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu składowania, wystawiania lub dostawy;

c) utrzymywania zapasów dóbr lub towarów należących do przedsiębiorstwa, wyłącznie w celu przetworzenia przez inne przedsiębiorstwo;

d) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu zakupu dóbr lub towarów, albo zbierania informacji dla przedsiębiorstwa;

e) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu prowadzenia dla przedsiębiorstwa jakiegokolwiek innej działalności;

f) utrzymywania stałej placówki wyłącznie w celu łącznego prowadzenia którejkolwiek z form działalności, o jakich mowa w literach a) do e)

pod warunkiem, że ta działalność, lub w przypadku, o którym mowa w literze f), całkowita działalność stałej placówki, ma charakter przygotowawczy lub pomocniczy.

5. Ustęp 4 nie będzie miał zastosowania w odniesieniu do stałej placówki, która jest używana lub utrzymywana przez przedsiębiorstwo, jeżeli to samo przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwo ściśle z nim powiązane wykonuje działalność gospodarczą w tym samym miejscu lub w innym miejscu w tym samym Umawiającym się Państwie i:

a) to miejsce lub to drugie miejsce stanowi zakład tego przedsiębiorstwa lub zakład przedsiębiorstwa ściśle powiązanego, zgodnie z postanowieniami niniejszego artykułu, lub

b) całkowita działalność wynikająca z łącznego prowadzenia działalności przez dwa przedsiębiorstwa w tym samym miejscu lub przez to samo przedsiębiorstwo lub przez przedsiębiorstwa ściśle ze sobą powiązane w dwóch miejscach, nie ma charakteru przygotowawczego lub pomocniczego,

pod warunkiem, że działalność gospodarcza prowadzona przez dwa przedsiębiorstwa w tym samym miejscu lub przez to samo przedsiębiorstwo lub przez przedsiębiorstwa ściśle ze sobą powiązane w dwóch miejscach stanowi uzupełniające działania będące częścią spójnych operacji gospodarczych.

6. Bez względu na postanowienia ustępów 1 i 2, ale z zastrzeżeniem postanowień ustępu 7, jeżeli osoba podejmuje w Umawiającym się Państwie czynności na rzecz przedsiębiorstwa oraz podejmując te czynności zwyczajowo zawiera umowy lub zwyczajowo odgrywa główną rolę w doprowadzaniu do zawarcia umów, które są rutynowo zawierane bez istotnych zmian przez to przedsiębiorstwo, a takie umowy są zawierane:

a) w imieniu tego przedsiębiorstwa, lub

b) w celu przeniesienia prawa własności lub w celu przyznania prawa do użytkowania majątku posiadanego przez to przedsiębiorstwo, lub w stosunku do którego przedsiębiorstwo posiada prawo do jego użytkowania, lub

c) w celu świadczenia usług przez to przedsiębiorstwo,

to przedsiębiorstwo będzie uważane za posiadające zakład w tym Państwie, w związku z jakimikolwiek czynnościami, które są podejmowane przez taką osobę dla tego przedsiębiorstwa, chyba że czynności podejmowane przez taką

osobę są ograniczone do czynności wymienionych w ustępie 4, które gdyby były dokonywane za pośrednictwem stałej placówki (innej niż stała placówka, do której miały zastosowanie ustęp 5), co nie pozwalałoby na uznanie tej stałej placówki za stanowiącą zakład zgodnie z przepisami tego ustępu.

7. Ustęp 6 nie będzie miał zastosowania w przypadku, gdy osoba działająca w Umawiającym się Państwie na rzecz przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa prowadzi działalność gospodarczą w pierwszym wymienionym Państwie jako niezależny przedstawiciel i działa w zakresie swojej zwykłej działalności dla tego przedsiębiorstwa. W przypadku jednak gdy osoba działa wyłącznie lub prawie wyłącznie w imieniu jednego lub większej liczby przedsiębiorstw, z którymi jest ściśle powiązana, osoba ta nie będzie uważana za niezależnego przedstawiciela w rozumieniu niniejszego ustępu, w odniesieniu do każdego takiego przedsiębiorstwa.

8. Dla celów niniejszego artykułu uważa się, że osoba lub przedsiębiorstwo są ściśle powiązane z przedsiębiorstwem jeżeli, na podstawie wszystkich mających znaczenie faktów i okoliczności, jedno kontroluje drugie lub oba podmioty są kontrolowane przez te same osoby lub przedsiębiorstwa. W każdym przypadku, osoba lub przedsiębiorstwo będą uważane za ściśle powiązane z przedsiębiorstwem, jeżeli posiadają one bezpośrednio lub pośrednio więcej niż 50% rzeczywistych praw w drugim (lub w przypadku spółki, więcej niż 50% łącznej liczby praw głosu oraz wartości udziałów lub akcji lub rzeczywistych praw udziałowych w spółce), lub jeżeli inna osoba lub przedsiębiorstwo posiada bezpośrednio lub pośrednio więcej niż 50% rzeczywistych praw w danym podmiocie (lub w przypadku spółki, więcej niż 50% łącznej liczby praw głosu oraz wartości udziałów lub akcji lub rzeczywistych praw udziałowych w spółce) w danej osobie i w danym przedsiębiorstwie lub w obu przedsiębiorstwach.

9. Fakt, że spółka mająca siedzibę w Umawiającym się Państwie kontroluje lub jest kontrolowana przez spółkę, która ma siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie albo która prowadzi działalność gospodarczą w tym drugim Państwie (przez posiadanie tam zakładu albo w inny sposób), nie wystarczy, aby którakolwiek z tych spółek uważać za zakład drugiej spółki.

Rozdział III

Opodatkowanie dochodu

Artykuł 6

Dochód z majątku nieruchomego

1. Dochód osiągany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z majątku nieruchomego (włączając dochód z gospodarstwa rolnego lub leśnego), położonego w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.

2. Określenie "majątek nieruchomy" ma takie znaczenie, jakie nadaje mu prawo tego Umawiającego się Państwa, na terytorium którego dany majątek jest położony. Określenie to obejmuje w każdym przypadku mienie przynależne do majątku nieruchomego, żywy i martwy inwentarz gospodarstw rolnych i leśnych, prawa, do których mają zastosowanie przepisy prawa powszechnego dotyczące nieruchomości gruntowych, prawa użytkowania nieruchomości, jak również prawa do stałych lub zmiennych świadczeń z tytułu eksploatacji lub prawa do eksploatacji złóż mineralnych, źródeł i innych zasobów naturalnych. Statki morskie i statki powietrzne oraz statki eksploatowane w żegludze śródlądowej nie stanowią majątku nieruchomego.

3. Postanowienia ustępu 1 stosuje się do dochodu osiągniętego z bezpośredniego użytkowania, najmu, dzierżawy lub innego rodzaju użytkowania majątku nieruchomego.

4. Postanowienia ustępów 1 i 3 stosuje się również do dochodu z majątku nieruchomego przedsiębiorstwa i do dochodu z majątku nieruchomego służącego do wykonywania wolnego zawodu.

Artykuł 7

Zyski przedsiębiorstwa

1. Zyski przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w drugim Umawiającym się Państwie poprzez położony tam zakład. Jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność gospodarczą w ten sposób, zyski które można przypisać temu zakładowi zgodnie z postanowieniami ustępu 2, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Dla celów niniejszego artykułu oraz artykułu 23, zyskami które można przypisać w każdym Umawiającym się Państwie zakładowi, o którym mowa w ustępie 1, są zyski, które mogłyby on osiągnąć, w szczególności w transakcjach z innymi częściami przedsiębiorstwa, gdyby był samodzielnym i niezależnym przedsiębiorstwem zaangażowanym w taką samą lub podobną działalność prowadzoną w takich samych lub podobnych warunkach, biorąc pod uwagę wykonywane funkcje, zaangażowane środki oraz ryzyka ponoszone przez przedsiębiorstwo poprzez zakład oraz poprzez inne części przedsiębiorstwa.

3. Jeżeli, zgodnie z postanowieniami ustępu 2, Umawiające się Państwo dokonuje korekty zysków przypisanych zakładowi przedsiębiorstwa jednego z Umawiających się Państw i odpowiednio opodatkowuje zyski przedsiębiorstwa, które zostały opodatkowane w drugim Państwie, wówczas to drugie Państwo, jeżeli zgadza się z korektą dokonaną przez pierwsze wymienione Państwo, dokona odpowiedniej korekty w zakresie koniecznym dla uniknięcia podwójnego opodatkowania tych zysków; jeżeli drugie Umawiające się Państwo nie zgadza się z taką korektą, Umawiające się Państwa wyeliminują w drodze wzajemnego porozumienia jakiegokolwiek podwójne opodatkowanie powstałe w takiej sytuacji.

4. Jeżeli zyski obejmują kategorie dochodów, które zostały odrębnie uregulowane w innych artykułach niniejszej konwencji, postanowienia tych innych artykułów nie będą naruszane przez postanowienia niniejszego artykułu.

Artykuł 8

Transport międzynarodowy morski, śródlądowy i powietrzny

1. Zyski osiągane z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

2. Zyski osiągane z eksploatacji statków żeglugi śródlądowej w transporcie śródlądowym podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa.

3. Jeżeli miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa żeglugi morskiej lub przedsiębiorstwa żeglugi śródlądowej znajduje się na pokładzie statku morskiego lub statku żeglugi śródlądowej, to uważa się, że znajduje się ono w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się port macierzysty statku morskiego lub statku żeglugi śródlądowej, a jeżeli statek morski lub statek żeglugi śródlądowej nie ma portu macierzystego, to w tym Umawiającym się Państwie, w którym osoba eksploatująca statek morski lub statek żeglugi śródlądowej ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

4. W rozumieniu tego artykułu do zysków osiąganych z eksploatacji w transporcie międzynarodowym statków morskich lub statków powietrznych zalicza się zyski osiągnięte z dzierżawy statków morskich lub statków powietrznych bez załogi, eksploatowanych w transporcie międzynarodowym, jeżeli takie zyski z dzierżawy są uboczne w stosunku do zysków opisanych w ustępach 1 i 2.

5. Postanowienia ustępu 1 stosuje się również do zysków pochodzących z uczestnictwa w umowie poolowej, we wspólnym przedsiębiorstwie lub w międzynarodowym związku eksploatacyjnym.

Artykuł 9

Przedsiębiorstwa powiązane

1. Jeżeli:

a) przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa uczestniczy bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, albo

b) te same osoby uczestniczą bezpośrednio lub pośrednio w zarządzaniu, kontroli lub w kapitale przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa i przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa,

i jeżeli w jednym i w drugim przypadku między dwoma przedsiębiorstwami, w zakresie ich stosunków handlowych lub finansowych, zostaną umówione lub narzucone warunki, które różnią się od warunków, które ustaliłyby między sobą niezależne przedsiębiorstwa, wówczas warunki, które osiągnęłyby jedno z przedsiębiorstw bez tych warunków, ale z powodu tych warunków ich nie osiągnęły, mogą być uznane za zyski tego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowane. Jednakże rozumie się, iż fakt, że przedsiębiorstwa powiązane zawarły porozumienia takie jak porozumienia o podziale kosztów lub ogólne porozumienia w zakresie świadczenia usług dotyczących przypisania kosztów lub opartych na przypisaniu kosztów dotyczących zarządzania, kosztów ogólnoadministracyjnych, technicznych lub handlowych, kosztów związanych z pracami badawczymi i rozwojowymi oraz innych podobnych kosztów, nie stanowi sam w sobie warunku w rozumieniu poprzedniego zdania pod warunkiem, że takie porozumienia oparte są na zasadach wolnorynkowych.

2. Jeżeli Umawiające się Państwo włącza do zysków własnego przedsiębiorstwa i odpowiednio opodatkowuje również zyski przedsiębiorstwa drugiego Umawiającego się Państwa, z tytułu których przedsiębiorstwo to zostało opodatkowane w tym drugim Państwie, a zyski w ten sposób połączone są zyskami, które osiągnęłyby przedsiębiorstwo pierwsze wymienionego Państwa, gdyby warunki ustalone między obydwoma przedsiębiorstwami były warunkami, które byłyby uzgodnione między przedsiębiorstwami niezależnymi, wtedy to drugie Państwo dokona odpowiedniej korekty kwoty podatku wymierzonego w nim od tych zysków. Przy ustalaniu takiej korekty będą odpowiednio uwzględnione inne postanowienia niniejszej konwencji, a właściwie organy Umawiających się Państw będą w razie konieczności porozumiewać się ze sobą bezpośrednio.

Artykuł 10

Dywidendy

1. Dywidendy wypłacane przez spółkę mającą siedzibę w Umawiającym się Państwie osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Jednakże dywidendy takie mogą być opodatkowane także w Umawiającym się Państwie, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma swoją siedzibę, i zgodnie z prawem tego Państwa, ale jeżeli rzeczywisty beneficjent dywidend ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek tak ustalony nie może przekroczyć:
 - a) 0% kwoty dywidend brutto, jeżeli rzeczywistym beneficjentem jest uznawany fundusz emerytalny drugiego Umawiającego się Państwa, który jest co do zasady zwolniony z podatku w tym drugim Państwie;
 - b) 5% kwoty dywidend brutto, jeżeli rzeczywistym beneficjentem dywidend jest spółka (inna niż spółka osobowa), która posiada bezpośrednio nie mniej niż 10% kapitału spółki wypłacającej dywidendy;
 - c) 15% kwoty dywidend brutto we wszystkich pozostałych przypadkach.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw uzgodnią w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania ustępu 2.

4. Postanowienia ustępu 2 nie naruszają opodatkowania spółki w odniesieniu do zysków, z których dywidendy są wypłacane.

5. Określenie "dywidendy" użyte w tym artykule oznacza dochód z akcji, akcji gratisowych lub praw do udziału w zyskach, akcji w górnictwie, akcji członków założycieli lub innych praw do udziału w zyskach, jak również dochód z wierzytelności dających prawo uczestniczenia w zyskach oraz dochód z innych praw w spółce, który według prawa Państwa, w którym spółka wypłacająca dywidendy ma siedzibę, jest pod względem podatkowym traktowany jak dochód z akcji.

6. Postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do dywidend, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, wykonuje w drugim Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się siedziba spółki wypłacającej dywidendy, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony, bądź wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o położoną w nim stałą placówkę, i gdy udział, z tytułu którego wypłaca się dywidendy, faktycznie wiąże się z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku, w zależności od konkretnej sytuacji, stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

7. Jeżeli spółka, której siedziba znajduje się w Umawiającym się Państwie, osiąga zyski lub dochody z drugiego Umawiającego się Państwa, wówczas to drugie Państwo nie może obciążać podatkiem dywidend wypłacanych przez tę spółkę, z wyjątkiem przypadku, gdy takie dywidendy są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym drugim Państwie, lub gdy udział, z tytułu którego dywidendy są wypłacane, faktycznie wiąże się z działalnością zakładu lub stałej placówki położonej w drugim Państwie, ani też obciążać niewydzielonych zysków spółki podatkiem od niewydzielonych zysków, nawet kiedy wypłacane dywidendy lub niewydzielone zyski całościowo pochodzą z zysków albo dochodów osiągniętych w tym drugim Państwie.

Artykuł 11

Odsetki

1. Odsetki, które powstają w Umawiającym się Państwie, i są wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże takie odsetki mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z ustawodawstwem tego Państwa, ale jeżeli osoba uprawniona do odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto tych odsetek.

3. Bez względu na postanowienia ustępu 2, odsetki, o których mowa w ustępie 1, podlegają opodatkowaniu tylko w Umawiającym się Państwie, w którym odbiorca odsetek ma miejsce zamieszkania lub siedzibę, jeżeli odbiorca ten jest osobą uprawnioną do odsetek i jeżeli takie odsetki są wypłacane:

- a) z tytułu jakiegokolwiek rodzaju pożyczki udzielonej, zabezpieczonej lub gwarantowanej przez instytucję publiczną promującą eksport, której właścicielem jest Umawiające się Państwo lub która jest przez nie kontrolowana;
- b) w związku ze sprzedażą na kredyt wyposażenia przemysłowego, handlowego lub naukowego;
- c) w związku z jakąkolwiek pożyczką udzieloną przez bank;

d) w związku z obligacjami, skryptami dłużnymi lub innymi podobnymi obligacjami emitowanymi przez Rząd Umawiającego się Państwa, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny;

e) drugiemu Umawiającemu się Państwu lub jego jednostce terytorialnej albo jego organowi lokalnemu; f) uznawanemu fundusowi emerytalnemu drugiego Umawiającego się Państwa, który jest co do zasady zwolniony z podatku w tym drugim Umawiającym się Państwie.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw uzgodnią w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania ustępów 2 i 3.

5. Użyte w tym artykule określenie "odsetki" oznacza dochód z wszelkiego rodzaju wierzytelności, zarówno zabezpieczonych, jak i niezabezpieczonych hipoteką, lecz niedających prawa do uczestniczenia w zyskach dłużnika, a w szczególności dochody z państwowych papierów wartościowych oraz dochody z obligacji lub skryptów dłużnych, włącznie z premiami i nagrodami związanymi z takimi papierami wartościowymi, obligacjami lub skryptami dłużnymi. Opiat karnych z tytułu opóźnionej zapłaty nie uważa się za odsetki w rozumieniu tego artykułu.

6. Postanowienia ustępów 1, 2 i 3 tego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do odsetek, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Państwie, w którym powstają odsetki, działalność gospodarczą poprzez zakład tam położony, bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę, która jest w nim położona, i jeżeli wierzytelność, z tytułu której wypłacane są odsetki, jest faktycznie związana z takim zakładem lub stałą placówką. W takim przypadku stosuje się postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

7. Uważa się, że odsetki powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli płatnikiem jest osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba wypłacająca odsetki, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z działalnością których powstało zobowiązanie, z tytułu którego są wypłacane odsetki, i zapłata tych odsetek jest pokrywana przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, że odsetki takie powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

8. Jeżeli między płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek lub między nimi a osobą trzecią istnieje szczególne powiązanie i dlatego odsetki mające związek z rozszerzeniem wynikającym z długu, z tytułu którego są wypłacane, przekraczają kwotę, która byłaby uzgodniona pomiędzy płatnikiem a osobą uprawnioną do odsetek bez takich powiązań, wówczas postanowienia tego artykułu mają zastosowanie tylko do ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadpłacona część podlega opodatkowaniu zgodnie z ustawodawstwem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej konwencji.

Artykuł 12

Należności licencyjne

1. Należności licencyjne, powstające w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

2. Jednakże należności licencyjne, o których mowa w ustępie 1 tego artykułu, mogą być także opodatkowane w Umawiającym się Państwie, w którym powstają, i zgodnie z jego ustawodawstwem, ale jeżeli odbiorca jest osobą uprawnioną do należności licencyjnych, to podatek w ten sposób ustalony nie może przekroczyć 5 procent kwoty brutto należności licencyjnych.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw uzgodnią w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania ustępu 2.

4. Określenie "należności licencyjne" użyte w tym artykule oznacza wszelkiego rodzaju należności płacone za użytkowanie lub prawo do użytkowania wszelkich praw autorskich do dzieła literackiego, artystycznego lub naukowego, włącznie z filmami dla kin, wszelkiego patentu, znaku towarowego, wzoru lub modelu, planu, tajemnicy technologii lub procesu produkcyjnego lub za użytkowanie lub prawo do użytkowania urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego lub za informacje dotyczące doświadczenia w dziedzinie przemysłowej, handlowej lub naukowej.

5. Postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli osoba uprawniona do należności licencyjnych, mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie, z którego pochodzą należności licencyjne, działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony, bądź wykonuje wolny zawód w oparciu o stałą placówkę tam położoną, a prawa lub majątek, z tytułu których wypłacane są należności licencyjne, faktycznie wiążą się z działalnością tego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

6. Uważa się, że należności licencyjne powstają w Umawiającym się Państwie, jeżeli ich płatnikiem jest osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym Państwie. Jeżeli jednak osoba placująca należności licencyjne, bez względu na to, czy ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, posiada w Umawiającym się Państwie zakład lub stałą placówkę, w związku z którą powstał obowiązek zapłaty należności

licencyjnych, a należności te są pokrywane przez ten zakład lub stałą placówkę, to uważa się, iż należności licencyjne powstają w Państwie, w którym położony jest zakład lub stała placówka.

7. Jeżeli w wyniku szczególnych powiązań między płatnikiem a osobą uprawnioną do należności licencyjnych lub między nimi a osobą trzecią kwota należności licencyjnych płacona za użytkowanie, prawo lub informację przekracza kwotę, którą płatnik i osoba uprawniona do należności licencyjnych uzgodnili by bez tych powiązań, to postanowienia tego artykułu stosuje się tylko do tej ostatniej wymienionej kwoty. W takim przypadku nadpłacona część podlega opodatkowaniu zgodnie z ustawodawstwem każdego Umawiającego się Państwa i z uwzględnieniem innych postanowień niniejszej konwencji.

Artykuł 13

Zyski z przeniesienia własności majątku

1. Zyski, osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie z przeniesienia własności majątku nieruchomego w rozumieniu artykułu 6 i położonego w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Zyski z przeniesienia własności mienia ruchomego stanowiącego część mienia zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, albo z przeniesienia własności mienia ruchomego należącego do stałej placówki, którą osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie posiada w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania wolnego zawodu, łącznie z zyskami, które pochodzą z przeniesienia własności takiego zakładu (odrzębnie albo z całym przedsiębiorstwem) lub takiej stałej placówki, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.
3. Zyski osiągnięte z przeniesienia własności eksploatowanych w transporcie międzynarodowym statków morskich, statków powietrznych lub statków żeglugi śródlądowej oraz z przeniesienia własności majątku ruchomego związanego z eksploatacją takich statków morskich, statków powietrznych lub statków żeglugi śródlądowej podlegają opodatkowaniu tylko w tym Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się miejsce faktycznego zarządu przedsiębiorstwa. Dla celów tego ustępu stosuje się postanowienia ustępu 3 artykułu 8.
- 3a. Zyski uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę na terytorium Umawiającego się Państwa w tytule przeniesienia własności udziałów lub akcji lub porównywalnych praw, takich jak prawa w spółce osobowej lub truscie, mogą być opodatkowane w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli w jakimkolwiek momencie w okresie 365 dni poprzedzających przeniesienie własności tych udziałów lub akcji lub porównywalnych praw ich wartość pochodziła bezpośrednio lub pośrednio w więcej niż 75% z majątku nieruchomego (nieruchoomości), zdefiniowanego w artykule 6, położonego na terytorium tego drugiego Umawiającego się Państwa.

Jednak takie zyski będą opodatkowane wyłącznie w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli osobą mającą siedzibę jest uznawany fundusz emerytalny tego Państwa, który jest co do zasady zwolniony z podatku w tym Państwie.

4. Zyski z przeniesienia własności jakiegokolwiek majątku niewymienionego w ustępach 1, 2, 3 i 3a podlegają opodatkowaniu tylko w Umawiającym się Państwie, w którym zbywca ma miejsce zamieszkania lub siedzibę.

5. Postanowienia ustępu 4 nie naruszają prawa każdego Umawiającego się Państwa do nalożenia zgodnie z własnym ustawodawstwem podatku od zysków z przeniesienia własności akcji lub praw do udziału w zyskach w spółce, której kapitał jest całkowicie lub częściowo podzielony na akcje (udziały) i która zgodnie z prawem tego Państwa posiada w tym Państwie siedzibę, osiągniętych przez osobę fizyczną mającą miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, i która miała miejsce zamieszkania w pierwszym Państwie w ciągu ostatnich dziesięciu lat poprzedzających przeniesienie własności akcji (udziałów) lub praw do udziału w zyskach spółki. W przypadku gdy na podstawie prawa wewnętrznego pierwszego Umawiającego się Państwa ustalony zostanie wymiar podatku od osoby w tytule przeniesienia własności wymienionych wyżej akcji (udziałów) uznany za dokonany w czasie jej emigracji z pierwszego wymienionego Państwa, to powyższe postanowienie ma zastosowanie tylko w takim zakresie, w jakim część wymiaru pozostaje nieuregulowana.

Artykuł 14

Wolne zawody

1. Dochód, który osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie osiąga z wykonywania wolnego zawodu albo z innej działalności o samodzielnym charakterze, podlega opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że osoba ta posiada stałą placówkę w drugim Umawiającym się Państwie w celu wykonywania swej działalności. Jeżeli posiada ona taką stałą placówkę, wówczas dochód może być opodatkowany w drugim Państwie, jednak tylko w takim zakresie, w jakim może być przypisany tej stałej placówce.
2. Określenie "wolny zawód" obejmuje w szczególności samodzielnie wykonywaną działalność naukową, literacką, artystyczną, wychowawczą lub edukacyjną, jak również samodzielnie wykonywaną działalność lekarzy, prawników, inżynierów, architektów, dentyстів i księgowych.

Artykuł 15

Praca najemna

1. Z uwzględnieniem postanowień artykułów 16, 18, 19, 20 i 21 uposażenia, płace i inne podobne wynagrodzenia, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje z pracy najemnej, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie, chyba że praca najemna wykonywana jest w drugim Umawiającym się Państwie. Jeżeli praca najemna jest tak wykonywana, to otrzymywane za nią wynagrodzenie może być opodatkowane w tym drugim Państwie.
2. Bez względu na postanowienia ustępu 1 wynagrodzenie, jakie osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje za pracę najemną, wykonywaną w drugim Umawiającym się Państwie, podlega opodatkowaniu tylko w pierwszym Państwie, jeżeli:
 - a) odbiorca przebywa w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające łącznie 183 dni podczas dwunastomiesięcznego okresu rozpoczynającego się lub kończącego w danym roku podatkowym i
 - b) wynagrodzenie jest wypłacane przez pracodawcę lub w imieniu pracodawcy, który nie ma miejsca zamieszkania lub siedziby w drugim Państwie, i
 - c) wynagrodzenie nie jest ponoszone przez zakład lub stałą placówkę, którą pracodawca posiada w drugim Państwie.
3. Bez względu na poprzednie postanowienia tego artykułu wynagrodzenie otrzymywane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z pracy najemnej, wykonywanej na pokładzie statku morskiego, statku powietrznego albo na pokładzie statku żeglugi śródlądowej eksploatowanego w transporcie międzynarodowym, może być opodatkowane tylko w tym Umawiającym się Państwie.

Artykuł 16

Wynagrodzenia dyrektorów

Wynagrodzenia dyrektorów i inne podobne wypłaty, które osoba mająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie otrzymuje jako członek rady dyrektorów spółki mającej siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie.

Artykuł 17

Artyści i sportowcy

1. Bez względu na postanowienia artykułów 14 i 15 dochód uzyskany przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie z tytułu działalności artystycznej, na przykład artysty scenicznego, filmowego, radiowego lub telewizyjnego, jak też muzyka lub sportowca, z osobiście wykonywanej w tym charakterze działalności w drugim Umawiającym się Państwie, może być opodatkowany w tym drugim Państwie.
 2. Jeżeli dochód, mający związek z osobiście wykonywaną działalnością artysty lub sportowca, nie przypada temu artyście lub sportowcowi lecz innej osobie, to dochód taki bez względu na postanowienia artykułów 7, 14 i 15 może być opodatkowany w tym Umawiającym się Państwie, w którym działalność tego artysty lub sportowca jest wykonywana.
 3. Postanowienia ustępów 1 i 2 tego artykułu nie mają zastosowania do dochodu osiąganego z działalności artysty lub sportowca w Umawiającym się Państwie, jeżeli pobyt w tym Państwie jest całkowicie lub głównie opłacany z funduszy publicznych Jednego lub obu Umawiających się Państw, ich jednostki terytorialnej, organu lokalnego lub instytucji rządowej.
- #### Emerytura i renty, renty kapitałowe oraz świadczenia z ubezpieczenia społecznego
- #### Artykuł 18
1. Z zastrzeżeniem postanowień artykułu 19 ustęp 2, emerytury i renty oraz inne podobne świadczenia, jak również renty kapitałowe, powstałe w Umawiającym się Państwie i wypłacane osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w pierwszym wymienionym Państwie.
 2. Wypłacone emerytury i renty oraz inne wypłaty realizowane zgodnie z przepisami prawa o ubezpieczeniach społecznych Umawiającego się Państwa osobie mającej miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w pierwszym wymienionym Państwie.
 3. Emerytura i renta, inne podobne świadczenie lub renta kapitałowa będą uważane za powstające w Umawiającym się Państwie, o ile składki lub wpłaty związane z taką emeryturą, rentą lub innym podobnym świadczeniem lub rentą

kapitałową lub uprawnień wynikające z takiej emerytury, renty lub innego podobnego świadczenia lub renty kapitałowej kwalifikują się do ulgi podatkowej w tym Państwie. Przeniesienie emerytury, renty, innego podobnego świadczenia lub renty kapitałowej z funduszu emerytalnego lub podmiotu prowadzącego działalność ubezpieczeniową w Umawiającym się Państwie do funduszu emerytalnego lub podmiotu prowadzącego działalność ubezpieczeniową w innym państwie nie będzie ograniczało w żaden sposób praw do opodatkowania pierwszego z Państw zgodnie z niniejszym artykułem.

4. Określenie "renta kapitałowa" oznacza określoną kwotę wypłacaną okresowo w ustalonych terminach, dożywnotnio lub przez wskazany lub ustalony czas, zgodnie z zobowiązaniem do dokonywania takich wypłat w zamian za odpowiednie świadczenie pieniężne lub mające wartość pieniężną.

5. Postanowienia niniejszego artykułu będą miały także zastosowanie w odniesieniu do ryczałtowej wypłaty w zamian za emeryturę, rentę lub inne podobne świadczenie albo rentę kapitałową.

Artykuł 19

Służba publiczna

1.

a) Uposażenia, płace i inne podobne wynagrodzenia, z wyjątkiem emerytur, wypłacane przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny osobie fizycznej z tytułu usług świadczonych na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu lokalnego, mogą być opodatkowane w tym Państwie.

b) Jednakże uposażenia, płace i inne podobne wynagrodzenia podlegają opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli usługi są świadczone w tym Państwie, a ta osoba jest osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie, która:

(i) jest obywatelem tego Państwa lub

(ii) nie stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w tym Państwie wyłącznie w celu świadczenia tych usług.

2.

a) Jakakolwiek emerytura wypłacana przez lub pochodząca z funduszy utworzonych przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny, osobie fizycznej z tytułu świadczenia usług na rzecz tego Państwa, jego jednostki terytorialnej lub organu lokalnego, może być opodatkowana w tym Państwie.

b) Jednakże taka emerytura podlega opodatkowaniu tylko w drugim Umawiającym się Państwie, jeśli osoba fizyczna jest obywatelem tego Państwa i posiada w nim miejsce zamieszkania.

3. Postanowienia artykułów 15, 16, 17 i 18 stosuje się do uposażeń, płac i podobnych wynagrodzeń oraz emerytur z tytułu świadczonych usług pozostających w związku z działalnością gospodarza prowadzoną przez Umawiające się Państwo, jego jednostkę terytorialną lub organ lokalny.

Artykuł 20

Wykładowcy i nauczyciele

1. Wypłaty, jakie wykładowca lub nauczyciel mający miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, a który przebywa w drugim Umawiającym się Państwie w celu nauczania lub prowadzenia badań naukowych na uniwersytecie, w szkole wyższej lub w innym zakładzie w celu nauczania lub prowadzenia badań naukowych w tym drugim Państwie przez okres najwyższej dwóch lat od daty pierwszego przybycia w tym celu, uzyskuje za takie nauczanie lub badania naukowe, podlegają opodatkowaniu tylko w pierwszym wymienionym Państwie.

2. Artykuł ten nie ma zastosowania do dochodu uzyskanego z tytułu badań, jeżeli takie badania są podejmowane nie w interesie publicznym, lecz głównie w celu osobistych korzyści osoby lub osób.

Artykuł 21

Studenti

Wypłaty otrzymane na utrzymanie, kształcenie lub odbywanie praktyki przez studenta lub praktykanta, który przebywa w Umawiającym się Państwie wyłącznie w celu kształcenia się lub odbywania praktyki, a który ma lub bezpośrednio przed przybyciem do tego Państwa miał miejsce zamieszkania w drugim Umawiającym się Państwie, nie podlegają opodatkowaniu w pierwszym wymienionym Państwie, jeżeli świadczenia te pochodzą ze źródeł spoza tego Państwa.

Artykuł 22

Inne dochody

1. Dochody osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, bez względu na to, gdzie są osiągane, a które nie są objęte postanowieniami poprzednich artykułów niniejszej konwencji, podlegają opodatkowaniu tylko w tym Państwie.

2. Postanowienia ustępu 1 tego artykułu nie mają zastosowania do dochodów niebędących dochodami z majątku nieruchomości, określonego w artykule 6 ustęp 2, jeżeli osoba osiągająca takie dochody, posiadająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, prowadzi w drugim Umawiającym się Państwie działalność gospodarczą poprzez zakład w nim położony lub wykonuje w tym drugim Państwie wolny zawód w oparciu o stałą placówkę w nim położoną i gdy prawo lub majątek, z tytułu których osiąga dochód, są faktycznie związane z działalnością takiego zakładu lub stałej placówki. W takim przypadku stosuje się odpowiednio postanowienia artykułu 7 lub artykułu 14.

Rozdział IV

Unikanie podwójnego opodatkowania

Artykuł 23

Unikanie podwójnego opodatkowania

1. Niderlandy przy nakładaniu podatku na osoby mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w Niderlandach mogą włączyć do podstawy, od której takie podatki są pobierane, części dochodu, które zgodnie z postanowieniami tej konwencji mogą być opodatkowane w Polsce.

2. Jeżeli jednak osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Niderlandach osiąga części dochodu, które zgodnie z artykułem 6, artykułem 7, artykułem 10 ustęp 6, artykułem 11 ustęp 6, artykułem 12 ustęp 5, artykułem 13 ustęp 1 i 2, artykułem 14, artykułem 15 ustęp 1, artykułem 18 ustęp 1 i 2, artykułem 19 ustęp 1 (litera a) i 2 (litera a) i artykułem 22 ustęp 2 niniejszej konwencji mogą być opodatkowane w Polsce i są związane do podstawy opodatkowania, o której mowa w ustępie 1, to Niderlandy zwolnią takie części dochodu przez zezwolenie na odliczenie od ich podatków. To odliczenie będzie obliczone zgodnie z przepisami niderlandzkiego prawa w sprawie unikania podwójnego opodatkowania. W związku z tym wymienione części dochodu będą włączone do ogólnej kwoty części dochodu, które są zwolnione od podatku Niderlandów na podstawie tych postanowień.

3. Następnie Niderlandy zezwolą na odliczenie od podatku Niderlandów tak obliczonego od części dochodu, które zgodnie z artykułem 10 ustęp 2, artykułem 11 ustęp 2, artykułem 12 ustęp 2, artykułem 13 ustęp 3a i 5, artykułem 16, artykułem 17 i artykułem 18 ustęp 5 niniejszej konwencji mogą być opodatkowane w Polsce w granicach, w jakich te części dochodu są włączone do podstawy opodatkowania, o której mowa w ustępie 1. Kwota tego odliczenia będzie równa podatkowi zapłaconemu w Polsce od tych części dochodu, lecz nie przekroczy kwoty odliczenia, jakie byłoby dozwolone, gdyby części dochodu tak włączone były jedynymi częściami dochodu, które są zwolnione od podatku Niderlandów i na podstawie przepisów prawa Niderlandów o unikaniu podwójnego opodatkowania.

4. Bez względu na postanowienia ustępu 2 Niderlandy zezwolą na odliczenie podatku zapłaconego w Polsce od części dochodu, które zgodnie z artykułem 7, artykułem 10 ustęp 6, artykułem 11 ustęp 6, artykułem 12 ustęp 5, artykułem 14 i artykułem 22 ustęp 2 niniejszej konwencji mogą być opodatkowane w Polsce w granicach, w jakich te części dochodu są włączone do podstawy opodatkowania, o której mowa w ustępie 1, jeżeli i w granicach, w jakich Niderlandy na podstawie ich przepisów o unikaniu podwójnego opodatkowania zezwalały na odliczenie od podatku Niderlandów podatku pobieranego w innym Państwie od takich części dochodu. Dla obliczenia tego odliczenia mają zastosowanie odpowiednio postanowienia ustępu 3 tego artykułu.

5. Jeżeli osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce osiąga dochód, który może być opodatkowany w Niderlandach zgodnie z postanowieniami konwencji (z wyłączeniem sytuacji, gdy te postanowienia zezwalają na opodatkowanie przez Niderlandy wyłącznie z tego powodu, że dany dochód jest także dochodem uzyskiwanym przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Niderlandach), Polska zezwoli na odliczenie od podatku od dochodu takiej osoby kwoty równej podatkom od dochodu zapłaconemu w Niderlandach. Jednakże odliczenie takie nie może przekroczyć tej części podatku od dochodu, obliczonego przed dokonaniem odliczenia, która przypada na taki dochód, który może być opodatkowany w Niderlandach.

6. Jeżeli zgodnie z jakimkolwiek postanowieniem konwencji dochód uzyskiwany przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Polsce jest zwolniony z opodatkowania w Polsce, to jednak Polska przy obliczaniu kwoty podatku od pozostałego dochodu takiej osoby może uwzględnić dochód zwolniony z podatku.

7. Postanowienia ustępu 2 nie będą miały zastosowania do kategorii dochodów uzyskanych przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Niderlandach w przypadku, gdy Polska stosuje postanowienia niniejszej konwencji w celu zwolnienia takich kategorii dochodów z podatku lub stosuje przepisy artykułu 10 ustęp 2 lub artykułu 11 ustęp 2 w odniesieniu do takich kategorii dochodów.

Rozdział V

Postanowienia szczególne

Artykuł 24

Działalność w strefie przybrzeżnej

1. Postanowienia tego artykułu mają zastosowanie bez względu na inne postanowienia niniejszej konwencji. Jednakże postanowienia tego artykułu nie mają zastosowania, jeżeli działalność w strefie przybrzeżnej stanowi dla danej osoby zakład na podstawie postanowień artykułu 5 lub stałą placówkę na podstawie postanowień artykułu 14.
2. Użyte w tym artykule określenie "działalność w strefie przybrzeżnej" oznacza działalność prowadzoną w strefie przybrzeżnej w związku z poszukiwaniami i eksploatacją dna morską, jego podglębem oraz ich zasobów naturalnych w Umawiającym się Państwie.

3. Z zastrzeżeniem ustępu 4 tego artykułu uważa się, że przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa prowadzące działalność w tym zakresie w drugim Umawiającym się Państwie prowadzi działalność w drugim Umawiającym się Państwie za pośrednictwem położonego w tym Państwie zakładu, chyba że dana działalność jest prowadzona w drugim Państwie przez okres lub okresy nieprzekraczające w sumie 30 dni w dowolnym okresie dwunastu miesięcy.

W rozumieniu tego ustępu:

- a) jeżeli przedsiębiorstwo prowadzi działalność w strefie przybrzeżnej w drugim Umawiającym się Państwie jest powiązane z innym przedsiębiorstwem i to drugie przedsiębiorstwo kontynuuje w ramach tego samego projektu taką samą działalność w strefie przybrzeżnej, którą prowadził lub prowadziło pierwsze wymienione przedsiębiorstwo, i gdy taka działalność prowadzona przez oba przedsiębiorstwa po jej podsumowaniu przekracza 30 dni, to uważa się, że każde przedsiębiorstwo prowadzi działalność przekraczającą 30 dni w ciągu 12-miesięcznego okresu;

- b) uważa się, że przedsiębiorstwo jest powiązane z drugim przedsiębiorstwem, jeżeli jedno posiada bezpośrednio lub pośrednio co najmniej jedną trzecią kapitału w drugim przedsiębiorstwie lub jeżeli osoba posiada bezpośrednio lub pośrednio co najmniej jedną trzecią kapitału w obu przedsiębiorstwach.

4. Jednakże uważa się, że w rozumieniu ustępu 3 tego artykułu określenie "działalność w strefie przybrzeżnej" nie obejmuje:

- a) jednego lub jakiegokolwiek połączenia rodzajów działalności wymienionych w artykule 5 ustęp 4;
 - b) holowania lub zakotwiczenia przez statki skonstruowane specjalnie do tego celu oraz każdej innej działalności wykonywanej przez takie statki;
 - c) transportu zaopatrzenia lub personelu przez statki morskie lub statki powietrzne eksploatowane w transporcie międzynarodowym.
5. Osoba mająca miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie, która prowadzi działalność w strefie przybrzeżnej w drugim Umawiającym się Państwie, która polega na świadczeniu usług specjalistycznych lub innej działalności o niezależnym charakterze, będzie traktowana jako prowadząca działalność ze stałej placówki położonej w drugim Umawiającym się Państwie, jeżeli działalność w strefie przybrzeżnej trwa przez okres 30 dni lub dłużej w ciągu każdorazowego okresu dwunastu miesięcy.

6. Pensje, płace i inne podobne uposażenia osiągane przez osobę mającą miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie w związku z zatrudnieniem związanym z działalnością w strefie przybrzeżnej prowadzoną poprzez zakład położony w drugim Umawiającym się Państwie mogą być opodatkowane w tym drugim Państwie w zakresie, w jakim zatrudnienie ma miejsce w strefie przybrzeżnej w tym drugim Państwie.

7. Jeżeli będzie dostarczony udokumentowany dowód, że w Polsce został zapłacony podatek od części dochodu, które mogą być opodatkowane w Polsce zgodnie z artykułem 7 lub artykułem 14 odpowiednio w związku z postanowieniami ustępu 3 i ustępu 5 tego artykułu oraz ustępu 6 tego artykułu, to Niderlandy zezwolią na obniżenie ich podatku, który będzie obliczony zgodnie z zasadami zawartymi w artykule 23 ustęp 2.

Artykuł 25

Równe traktowanie

1. Obywatele Umawiającego się Państwa nie mogą być poddani w drugim Umawiającym się Państwie ani opodatkowaniu, ani związani z nim obowiązkiem, które są inne lub bardziej uciążliwe niż opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddani w tych samych okolicznościach obywatele tego drugiego Państwa, a w szczególności w związku z ich miejscem zamieszkania. Niniejsze postanowienie stosuje się również bez względu

na postanowienia artykułu 1 w stosunku do osób, które nie mają miejsca zamieszkania lub siedziby w jednym lub obu Umawiających się Państwach.

2. Opodatkowanie zakładu, który przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa posiada w drugim Umawiającym się Państwie, nie może być w tym drugim Państwie mniej korzystne niż opodatkowanie przedsiębiorstw tego drugiego Państwa prowadzących taką samą działalność. Postanowienie to nie może być rozumiane jako zobowiązujące Umawiające się Państwo do udzielenia osobom mającym miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie jakichkolwiek osobistych zwolnień, ulg i obniżek podatkowych z uwagi na stan cywilny lub obciążenia rodzinne, których udziela ono osobom mającym miejsce zamieszkania na jego terytorium.

3. Z wyjątkiem przypadków stosowania postanowień artykułu 9 ustęp 1, artykułu 11 ustęp 8 lub artykułu 12 ustęp 7 odsetki, należności licencyjne i inne koszty ponoszone przez przedsiębiorstwo Umawiającego się Państwa na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie są odliczane przy określaniu podlegających opodatkowaniu zysków tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one płacone na rzecz osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w tym pierwszym Państwie. Podobnie, zobowiązania przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, są odliczane przy określaniu podlegającego opodatkowaniu majątku tego przedsiębiorstwa na takich samych warunkach, jakby były one zaciągnięte wobec osoby mającej miejsce zamieszkania lub siedzibę w pierwszym wymienionym Państwie.

4. Przedsiębiorstwa Umawiającego się Państwa, których kapitał należy w całości lub częściowo albo który jest kontrolowany bezpośrednio lub pośrednio przez jedną lub więcej osób, mających miejsce zamieszkania lub siedzibę w drugim Umawiającym się Państwie, nie mogą być w pierwszym Umawiającym się Państwie poddane opodatkowaniu, ani związani z nim obowiązkiem, które są inne lub bardziej uciążliwe aniżeli opodatkowanie i związane z nim obowiązki, którym są lub mogą być poddane podobne przedsiębiorstwa pierwszego wymienionego Państwa.

5. Składki płacone przez lub w imieniu osoby mającej miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie do systemu emerytalnego uznanego dla celów podatkowych w drugim Umawiającym się Państwie będą traktowane w taki sam sposób dla potrzeb podatkowych w pierwszym wymienionym Państwie jak składki płacone do systemu emerytalnego uznawanego dla potrzeb podatkowych w tym pierwszym - wymienionym Państwie, pod warunkiem że:

- a) osoba ta opłacała składki do takiego systemu emerytalnego, zanim stała się osobą mającą miejsce zamieszkania w pierwszym - wymienionym Państwie; i
- b) właściwy organ pierwszego wymienionego Państwa zgodzi się, że ten system emerytalny odpowiada systemowi emerytalnemu uznanemu dla potrzeb podatkowych przez to Państwo.

W rozumieniu tego ustępu "system emerytalny" obejmuje system emerytalny utworzony w ramach publicznego systemu ubezpieczeń społecznych.

6. Bez względu na postanowienia artykułu 2 postanowienia tego artykułu mają zastosowanie do wszystkich podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę.

Artykuł 26

Procedura wzajemnego porozumiewania się

1. Jeżeli osoba jest zdania, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw powodują lub spowodują dla niej opodatkowanie, które jest niezgodne z postanowieniami niniejszej konwencji, wówczas może ona niezależnie od środków odwoławczych przewidzianych w prawie wewnętrznym tych Państw, przedstawić swoją sprawę właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, w którym ma ona miejsce zamieszkania lub siedzibę, lub jeżeli w danej sprawie mają zastosowanie postanowienia artykułu 25 ustęp 1, właściwemu organowi tego Umawiającego się Państwa, którego jest obywatelem. Właściwe organy Umawiających się Państw dokonają dwustronnej notyfikacji lub uzgodnienia w sprawach, w których właściwy organ, któremu przedstawiono sprawę w ramach procedury wzajemnego porozumiewania się, nie uznaje zarzutu podatnika za uzasadniony. Sprawa powinna być przedstawiona w ciągu trzech lat, licząc od dnia pierwszego zawiadomienia o działaniu powodującym opodatkowanie niezgodne z postanowieniami konwencji.

2. Właściwy organ, jeżeli uzna za uzasadniony i nie może sam spowodować zadowalającego rozwiązania, podejmie starania, aby przypadek ten uregulować w drodze wzajemnego porozumienia z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa tak, aby zapobiec opodatkowaniu niezgodnemu z niniejszą konwencją. Każde osiągnięte w ten sposób porozumienie zostanie wprowadzone w życie bez względu na terminy przewidziane przez prawo wewnętrzne Umawiających się Państw.

3. Właściwe organy Umawiających się Państw podejmą starania, aby w drodze wzajemnego porozumienia usunąć trudności lub wątpliwości, które mogą powstawać przy interpretacji lub stosowaniu konwencji. Mogą one również wspólnie uzgodnić podjęcie środków w celu zapobieżenia podwójnemu opodatkowaniu, w sytuacjach nieuregulowanych w konwencji.

4. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą kontaktować się ze sobą bezpośrednio, włączając w to komunikowanie się w ramach wspólnej komisji składającej się z właściwych organów lub ich przedstawicieli w celu osiągnięcia porozumienia w rozumieniu poprzednich ustępów.

5. Jeżeli:

a) zgodnie z ustępem 1 osoba przedstawiła sprawę właściwemu organowi Umawiającego się Państwa na tej podstawie, że działania jednego lub obu Umawiających się Państw spowodowały dla niej opodatkowanie niezgodne z postanowieniami niniejszej konwencji; oraz

b) właściwe organy nie są w stanie osiągnąć porozumienia w zakresie rozwiązania tej sprawy zgodnie z ustępem 2 w ciągu trzech lat od dnia, w którym wszystkie informacje żądane przez właściwe organy w celu rozpoznania sprawy zostały dostarczone obydwu właściwym organom;

każda nierozstrzygnięta kwestia dotycząca tej sprawy zostanie przedstawiona do arbitrażu, jeżeli osoba ta złożyła na piśmie stosowny wniosek. Takie nierozstrzygnięte kwestie nie zostaną jednak przedstawione do arbitrażu, jeżeli rozstrzygnięcie w zakresie tych kwestii zostało już podjęte przez sąd administracyjny któregośkolwiek z Państw. Jeżeli dana osoba, której sprawa bezpośrednio dotyczy, nie odrzuci wzajemnego porozumienia wdrażającego decyzję arbitrażową, taka decyzja będzie wiążąca dla obydwu Umawiających się Państw i zostanie wdrożona bez względu na terminy przewidziane w prawie wewnętrznych tych Państw. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą określić w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania niniejszego ustępu.

Artykuł 27

Wymiana Informacji

1. Właściwe organy Umawiających się Państw będą wymieniały takie informacje, które mogą mieć istotne znaczenie dla stosowania postanowień niniejszej konwencji albo dla wykonywania lub wdrażania prawa wewnętrznego dotyczącego podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych przez Umawiające się Państwa lub ich jednostki terytorialne albo organy lokalne w zakresie, w jakim opodatkowanie to nie jest sprzeczne z konwencją. Wymiana informacji nie jest ograniczona postanowieniami artykułów 1 i 2. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą określić w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania niniejszego artykułu.

2. Wszelkie informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo zgodnie z ustępem 1 będą stanowiły tajemnicę na takiej samej zasadzie, jak informacje uzyskane zgodnie z prawem wewnętrznym tego Państwa i będą mogły być ujawnione jedynie osobom lub organom (w tym sądom i organom administracyjnym) zajmującym się wymiarem lub poborem, egzekucją lub ściąganiem albo rozpatrywaniem odwołań w zakresie podatków, których dotyczy ustęp 1, lub sprawowaniem nad nimi nadzoru. Takie osoby lub organy będą wykorzystywać informacje wyłącznie w takich celach. Mogą one ujawniać te informacje w jawnym postępowaniu sądowym lub w postanowieniach sądowych.

Niezależnie od powyższego, informacje uzyskane przez Umawiające się Państwo mogą być wykorzystywane dla tych innych celów wówczas, jeżeli zgodnie z prawem obywateli Państw właściwy organ Państwa udzielałoby informacji wyrażił na to zgodę.

3. Postanowienia ustępów 1 i 2 nie mogą być w żadnym przypadku interpretowane jako zobowiązujące Umawiające się Państwa do:

a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z prawem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

b) udzielania informacji, których uzyskanie nie byłoby możliwe zgodnie z prawem albo w ramach normalnej praktyki administracyjnej tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

c) udzielania informacji, które ujawniłyby tajemnicę handlową, gospodarczą, przemysłową, kupiecką lub zawodową albo działalność handlową lub informacji, których udzielanie byłoby sprzeczne z porządkiem publicznym (*ordre public*).

4. Jeżeli Umawiające się Państwo występuje o informację zgodnie z niniejszym artykułem, drugie Umawiające się Państwo użyje środków służących zbieraniu informacji, aby ją uzyskać, nawet jeżeli to drugie Państwo nie potrzebuje tej informacji dla własnych celów podatkowych. Wymóg, o którym mowa w zdaniu poprzednim podlega ograniczeniom, o których mowa w ustępie 3, lecz w żadnym przypadku takie ograniczenia nie mogą być rozumiane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji jedynie dlatego, że nie ma ono wewnętrzznego interesu w odniesieniu do takiej informacji.

5. Postanowienia ustępu 3 w żadnym przypadku nie będą interpretowane jako zezwalające Umawiającemu się Państwu na odmowę dostarczenia informacji wyłącznie z takiego powodu, że informacja jest w posiadaniu banku, innej instytucji finansowej, przedstawiciela, agenta lub powiernika albo dotyczy relacji właścicielskich w danym podmiocie.

Artykuł 28

Pomoc w poborze podatków

1. Umawiające się Państwa będą udzielały sobie wzajemnie pomocy w egzekucji ich wierzycielności podatkowych. Pomoc ta nie podlega ograniczeniom wynikającym z artykułów 1 i 2. Właściwe organy Umawiających się Państw mogą określić w drodze wzajemnego porozumienia sposób stosowania niniejszego artykułu.

2. Użyte w niniejszym artykule określenie "wierzycielność podatkowa" oznacza kwotę należną z tytułu podatków bez względu na ich rodzaj i nazwę, nakładanych na rzecz Umawiających się Państw lub ich jednostek terytorialnych lub organów lokalnych, o ile takie opodatkowanie nie jest sprzeczne z niniejszą konwencją lub jakimkolwiek innym porozumieniem, którego stronami są Umawiające się Państwa, łącznie z odsetkami, karami administracyjnymi i kosztami egzekucji lub środkami zabezpieczającymi związanymi z taką kwotą.

3. Jeżeli wierzycielność podatkowa Umawiającego się Państwa podlega egzekucji zgodnie z prawem tego Państwa i jest należna od osoby, która w danym czasie nie może zgodnie z prawem zapobiec egzekucji tej wierzycielności, to taka wierzycielność podatkowa na wniosek właściwego organu tego Państwa będzie w celu jej egzekucji przyjęta przez właściwy organ drugiego Umawiającego się Państwa. Taka wierzycielność podatkowa będzie wyegzekwowana przez to drugie Państwo zgodnie z jego prawem stosowanym w zakresie egzekucji i poboru jego własnych podatków, tak jakby dana wierzycielność podatkowa była wierzycielnością podatkową tego drugiego Państwa.

4. Jeżeli wierzycielność podatkowa Umawiającego się Państwa jest wierzycielnością, w odniesieniu do której to Państwo może na mocy prawa podjąć środki zabezpieczające dla potrzeb zapewnienia egzekucji, to na wniosek właściwego organu tego Państwa taka wierzycielność podatkowa będzie przyjęta w celu podjęcia środków zabezpieczających przez właściwy organ Umawiającego się Państwa. To drugie Państwo podejmie środki zabezpieczające w odniesieniu do wierzycielności podatkowej zgodnie z przepisami jego prawa, tak jakby dana wierzycielność podatkowa była wierzycielnością podatkową tego drugiego Państwa, nawet jeżeli w czasie stosowania takich środków zabezpieczających wierzycielność podatkowa nie podlega egzekucji w pierwszym wymienionym Państwie lub jeżeli jest należna od osoby, która ma prawo zapobiec egzekucji tej wierzycielności.

5. Bez względu na postanowienia ustępów 3 i 4, wierzycielność podatkowa przyjęta przez Umawiające się Państwo w rozumieniu ustępów 3 i 4, nie będzie w tym Państwie podlegała przedawnieniu ani nie przynosi się jej pierwszeństwa stosowanego do wierzycielności podatkowej zgodnie z prawem tego Państwa z uwagi na jej istotę, chyba że właściwe organy przyjmą odmiennie ustalenia. Ponadto, wierzycielność podatkowa przyjęta przez Umawiające się Państwo w rozumieniu ustępu 3 lub 4 nie będzie miała żadnego pierwszeństwa w tym Państwie z mocy prawa drugiego Umawiającego się Państwa.

6. Postępowanie dotyczące istnienia, wymagalności lub kwoty wierzycielności podatkowej Umawiającego się Państwa nie może być prowadzone przed sądami lub organami administracji drugiego Umawiającego się Państwa.

7. Jeżeli w dowolnym czasie po złożeniu wniosku przez Umawiające się Państwo na podstawie ustępu 3 lub 4 i zanim drugie Umawiające się Państwo wyegzekwowało i przekazało daną wierzycielność podatkową pierwszemu wymienionemu Państwu, dana wierzycielność podatkowa przestaje być:

a) w przypadku złożonego na podstawie ustępu 3 - wierzycielnością podatkową pierwszego Państwa, która podlega egzekucji z mocy prawa tego Państwa i jest należna od osoby, która w tym czasie nie może z mocy prawa tego Państwa zapobiec jej egzekucji; lub

b) w przypadku wniosku złożonego na podstawie ustępu 4 - wierzycielnością podatkową pierwszego wymienionego Państwa, w odniesieniu do której to Państwo może na podstawie jego prawa podjąć środki zabezpieczające w celu zabezpieczenia jej egzekucji;

to właściwy organ pierwszego wymienionego Państwa niezwłocznie poinformuje o tym fakcie właściwy organ drugiego Państwa i w zależności od decyzji: podjętej przez drugie Państwo, pierwsze wymienione Państwo zawiesi lub wycofa swój wniosek.

8. W żadnym przypadku postanowienia niniejszego artykułu nie mogą być rozumiane jako nakładające na Umawiające się Państwo obowiązki:

a) stosowania środków administracyjnych, które są sprzeczne z prawem lub praktyką administracyjną tego lub drugiego Umawiającego się Państwa;

b) podejmowania działań sprzecznych z porządkiem publicznym (*ordre public*);

c) udzielania pomocy, jeżeli drugie Umawiające się Państwo nie podjęło wszelkich stosownych czynności egzekucyjnych lub zabezpieczających, zależnie od przypadku, na podstawie jego ustawodawstwa lub praktyki administracyjnej;

d) udzielania pomocy w przypadkach, w których obciążenie administracyjne dla tego Państwa pozostaje w wyraźnej dysproporcji w stosunku do korzyści, jaką może z tego odnieść drugie Umawiające się Państwo.

Artykuł 29

Uprawienie do korzyści umownych

1. Bez względu na inne postanowienia niniejszej konwencji, korzystać w niej przewidziana nie zostanie przyznana w odniesieniu do części dochodu, jeżeli można racjonalnie przyjąć, mając na względzie wszelkie mające znaczenie fakty i okoliczności, że uzyskanie tej korzyści było jednym z głównych celów utworzenia jakiegokolwiek struktury lub zawarcia jakiegokolwiek transakcji, które spowodowały bezpośrednio lub pośrednio powstanie tej korzyści, chyba że ustalono, że przyznanie tej korzyści w danych okolicznościach byłoby zgodne z przedmiotem oraz celem odpowiednich postanowień niniejszej konwencji.
2. W przypadku, gdy korzystać przewidziana w niniejszej konwencji, nie jest przyznana osobie na podstawie ustępu 1, właściwy organ Umawiającego się Państwa, który przyznałby tę korzyść, będzie mimo to traktował tę osobę jako uprawnioną do tej korzyści lub do innych korzyści w odniesieniu do danej części dochodu, jeżeli ten właściwy organ na wniosek tej osoby i po analizie wszelkich faktów i okoliczności mających znaczenie ustali, że takie korzyści zostałyby tej osobie przyznane w sytuacji braku transakcji lub struktury, o których mowa w ustępie 1. Właściwy organ Umawiającego się Państwa skonsultuje się z właściwym organem drugiego Umawiającego się Państwa przed odmową uwzględnienia wniosku złożonego na podstawie niniejszego ustępu.

Artykuł 30

Członkowie misji dyplomatycznych i urzędów konsularnych

1. Niniejsza konwencja nie narusza przywilejów podatkowych przysługujących członkom misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych na podstawie ogólnych zasad prawa międzynarodowego lub postanowień umów szczególnych.
2. W rozumieniu konwencji osobę fizyczną, która jest członkiem misji dyplomatycznej lub urzędu konsularnego Umawiającego się Państwa w drugim Umawiającym się Państwie lub w Państwie trzecim i która jest obywatelem Państwa wysyłającego, uważa się za osobę mającą miejsce zamieszkania w Państwie wysyłającym, jeżeli podlega ona w nim takim samym obowiązkom w odniesieniu do podatków od dochodu jak osoby mające miejsce zamieszkania w tym Państwie.
3. Konwencja nie ma zastosowania do organizacji międzynarodowych, ich organów lub funkcjonariuszy oraz członków misji dyplomatycznych lub urzędów konsularnych Państwa trzeciego znajdujących się w Umawiającym się Państwie, jeżeli nie podlegają oni w tym Państwie takim samym obowiązkom w odniesieniu do podatku od dochodu, jakim podlegają osoby mające miejsce zamieszkania w tym Państwie.

Artykuł 31

Zakres terytorialny

1. Zakres obowiązywania niniejszej konwencji może zostać rozszerzony w całości lub w koniecznych zmianami na jakikolwiek część terytorium Królestwa Niderlandów, która nie jest położona w Europie, jeżeli ta część terytorium Królestwa Niderlandów nakłada podatki zasadniczo podobne w swym charakterze do tych podatków, do których ma zastosowanie konwencja. Każde takie rozszerzenie zakresu obowiązywania będzie stosowane od takiej daty oraz z zastrzeżeniem takich zmian i warunków, włączając w to warunki związane z utratą mocy obowiązującej, które mogą zostać określone oraz uzgodnione w notach, które zostaną wymienione drogą dyplomatyczną lub w jakikolwiek inny sposób zgodny z procedurami konstytucyjnymi.
 2. Jeżeli nie uzgodniono inaczej, wypowiedzenie konwencji nie będzie także oznaczać wypowiedzenia rozszerzenia zakresu obowiązywania konwencji na jakikolwiek część, na którą jej moc została rozszerzona na mocy niniejszego artykułu.
- ## Rozdział VI
- ### Postanowienia końcowe
- ## Artykuł 32
- ### Wejście w życie
1. Umawiające się Państwa poinformują się wzajemnie, że spełnione zostały wymogi konstytucyjne dla wejścia w życie niniejszej konwencji.
 2. Niniejsza konwencja wejdzie w życie miesiąc po dacie późniejszej z not, o których mowa w ustępie 1, i jej postanowienia będą miały zastosowanie:
 - a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym konwencja wejdzie w życie;

b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu - do takich podatków pobieranych za każdy rok podatkowy zaczynający się dnia 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym konwencja wejdzie w życie.

3. Postanowienia Konwencji między Rządem Królestwa Holandii a Rządem Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej o uniknięciu podwójnego opodatkowania i zapobieżeniu uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu i majątku, podpisanej w Warszawie dnia 20 września 1979 r., i Protokół do niej utracą moc w dniu poprzedzającym dzień, w którym niniejsza konwencja będzie mieć zastosowanie.

Artykuł 33

Wypowiedzenie

Niniejsza konwencja pozostanie w mocy do wypowiedzenia jej przez Umawiające się Państwo. Każde Umawiające się Państwo może wypowiedzieć konwencję w drodze dyplomatycznej, przekazując notę o wypowiedzeniu co najmniej sześć miesięcy przed końcem roku kalendarzowego po okresie pięciu lat od dnia wejścia konwencji w życie. W takim wypadku konwencja przestanie obowiązywać:

a) w odniesieniu do podatków pobieranych u źródła - do kwot dochodu osiągniętego w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym taka nota została przekazana;

b) w odniesieniu do innych podatków od dochodu - do takich podatków nakładanych za każdy rok podatkowy rozpoczynający się w dniu 1 stycznia lub po tym dniu w roku kalendarzowym następującym po roku, w którym taka nota została przekazana.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszą konwencję.

Sporządzono w Warszawie dnia 13 lutego 2002 r. w dwóch egzemplarzach, w językach polskim, niderlandzkim i angielskim, przy czym trzy teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji między tekstem polskim i niderlandzkim tekst angielski będzie rozstrzygający.

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej
(pominięto)

W imieniu
Królestwa Niderlandów
(pominięto)

PROTOKÓŁ

W odniesieniu do Konwencji między Rzeczpospolitą Polską a Królestwem Niderlandów w sprawie eliminowania podwójnego opodatkowania w zakresie podatków od dochodu oraz zapobiegania uchylaniu się i unikaniu opodatkowania, niżej podpisani uzgodnili, że następujące postanowienia będą stanowiły integralną część konwencji.

I. Do artykułu 3 ustęp 2 i artykułu 26

Ustala się, że jeżeli właściwe organy Umawiających się Państw w drodze wzajemnego porozumienia osiągnęły rozwiązanie w ramach konwencji w odniesieniu do przypadków, w których mogłoby zaistnieć podwójne opodatkowanie lub podwójne zwolnienie od opodatkowania:

a) w wyniku stosowania artykułu 3 ustęp 2 w zakresie interpretacji określeń niezdefiniowanych w konwencji, lub

b) w wyniku rozbieżności przy kwalifikacji (na przykład w odniesieniu do części dochodu lub osoby),

to takie rozwiązanie - po jego opublikowaniu przez obydwa właściwe organy - będzie wiążące przy stosowaniu konwencji również w innych podobnych przypadkach.

II. Do artykułu 4

Osoba fizyczna mieszkająca na pokładzie statku morskiego bez rzeczywistego miejsca zamieszkania w żadnym z Umawiających się Państw będzie traktowana jako posiadająca miejsce zamieszkania w Umawiającym się Państwie, w którym znajduje się port macierzysty statku morskiego.

III. Do artykułów 5, 6, 7, 13 i 24

Ustala się, że prawa do poszukiwania, badania i eksploatacji zasobów naturalnych są traktowane jako mienie nieruchomości Umawiającym się Państwie, do którego należy dno morskie i podglebie, z którymi są one związane, i uważa się, że te prawa należą do mienia zakładu położonego w tym Państwie. Ponadto ustala się, że wspomniane wyżej prawa obejmują prawa do udziałów w zyskach lub aktywach wytwarzanych w wyniku takich poszukiwań, badań lub eksploatacji.

IV. Do artykułów 7 i 14

Platności uzyskiwane jako wynagrodzenie za usługi techniczne, w tym studia lub pomiary o charakterze naukowym, geologicznym i technicznym lub za usługi konsultingowe albo nadzorcze, będą traktowane jako płatności, do których mają zastosowanie postanowienia artykułu 7 i artykułu 14.

V. Do artykułu 10

1. Przepisy artykułu 10 ustępu 2 litery b) nie mają zastosowania w odniesieniu do dywidend wypłacanych przez lub na rzecz osoby, która jest odpowiednio, fiskalną instytucją inwestycyjną (*Fiscale Beleggingsinstelling*) dla celów holenderskiego podatku od spółek albo przez lub na rzecz osoby, która jest otwartym funduszem inwestycyjnym zwolnionym z podatku dochodowego od osób prawnych w Polsce.

2. Ustala się, że dochód uzyskiwany w związku z (częściową) likwidacją spółki lub nabyciem własnych akcji (udziałów) przez spółkę jest traktowany jako dochód z akcji (udziałów).

3. Ustala się, że dochód uzyskiwany w związku z wypłatami z tytułu certyfikatów lub jednostek uczestnictwa w funduszu inwestycyjnym stanowi dochód z akcji (udziałów).

VI. Do artykułu 11

1. Ustala się, że określenie „Jakakolwiek pożyczka” użyte w artykule 11 ustęp 3 litery c) obejmuje także obligacje zamienne i, w konsekwencji, określenie „odsetki” użyte w artykule 11 ustęp 5 obejmuje także dochód z obligacji niezamienionych jak również dochód z obligacji zamiennych do momentu, w którym te drugie obligacje zostają faktycznie zamienione na akcje (udziały). Ustala się także, że w każdym wypadku określenie „odsetki” nie obejmuje rodzajów dochodu, do których ma zastosowanie artykuł 10.

2. Artykuł 11 ustęp 3 będzie miał także zastosowanie w odniesieniu do odsetek wypłacanych na rzecz i których rzeczywistym beneficjentem jest:

- a) the Netherlands Development Finance Company (de Nederlandse Financierings-Maatschappij voor Ontwikkelingslanden N.V.) lub jakikolwiek następcą prawny tego podmiotu;
- b) Atradius State Business N. V. w odniesieniu do pożyczek udzielonych, gwarantowanych lub ubezpieczonych przez rząd holenderski;
- c) Korporacja Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych S.A. (KUIKE S.A.), Bank Gospodarstwa Krajowego S.A.

VII. Do artykułu 11

Bez względu na postanowienia artykułu 11 ustęp 2 odsetki uzyskane przez osobę mającą miejsce zamieszkania lub siedzibę w Umawiającym się Państwie w związku z umową zawartą przed podpisaniem niniejszej konwencji będą podległy opodatkowaniu tylko w tym Państwie podczas pierwszych 12 miesięcy po dniu, w którym postanowienia niniejszej konwencji będą miały zastosowanie.

VIII. Do artykułu 16

1. Ustala się, że określenie „członkowie rady dyrektorów” oznacza:

- a) w przypadku Niderlandów – „bestuurder” lub „commissaris”;
- b) w przypadku Polski – „członka zarządu”, „rady nadzorczej” i „komisji rewizyjnej”.

2. Ustala się również, że „bestuurder” lub „commissaris” spółki holenderskiej oznacza osoby, które są mianowane w tym charakterze przez zgromadzenie ogólne akcjonariuszy lub udziałowców lub przez inny właściwy organ takiej spółki i mają powierzone obowiązki dotyczące zarządzania i nadzorowania spółki.

IX. Do artykułu 26

Właściwe organy Państw mogą również ustalić w odniesieniu do każdego porozumienia osiągniętego w ramach procedury wzajemnego porozumiewania się w rozumieniu artykułu 26, jeżeli zajdzie potrzeba, wbrew ich ustawodawstwu wewnętrznym, że Państwo, w którym istnieje dodatkowe obciążenie podatkowe w wyniku takiego porozumienia nie będzie nakładać żadnych podwyżek, dopłat, odsetek i kosztów w zakresie tego dodatkowego obciążenia podatkowego, jeżeli drugie Państwo, w którym istnieje odpowiednia obniżka podatku w wyniku porozumienia, powstrzymuje się od płacenia jakichkolwiek odsetek w odniesieniu do takiej obniżki podatku.

X. Do artykułu 27

Ustala się, że artykuł 27 ustęp 2 stosuje się także do osób lub organów, zajmujących się oceną spraw przedstawionych do arbitrażu na podstawie artykułu 26 ustęp 5.

XI. Do artykułów 27 i 28

1. Przepisy artykułu 27 będą stosowane odpowiednio do informacji, które odnoszą się do stosowania przepisów odnoszących się do dochodów zgodnie z prawem wewnętrznym Umawiających się Państw, przez organy podatkowe Umawiających się Państw, które zajmują się implementacją, stosowaniem lub wykonaniem takich przepisów.

Postanowienia artykułu 28 będą stosowane odpowiednio do pomocy w egzekucji kwot zapłaconych na podstawie przepisów odnoszących się do dochodu, w zakresie w jakim takie kwoty są traktowane jak wierzytelności podatkowe w odniesieniu do podatków przez Umawiające się Państwo, w którym te kwoty powstają.

2. Jakakolwiek informacja otrzymana zgodnie z ustępem 1 niniejszego postanowienia w związku z artykułem 27 będzie wykorzystywana wyłącznie na potrzeby określenia i nalożenia składek oraz określenia i przyznania korzyści zgodnie z przepisami dotyczącymi dochodu, w rozumieniu, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego postanowienia.

3. Na regulację dotyczące dochodu, o których mowa w ustępie 1, składają się przepisy przewidujące przyznanie wsparcia finansowego przez Umawiające się Państwo na rzecz osób fizycznych, przykładowo w związku z wydatkami na najem, wydatkami na opiekę nad dziećmi i opiekę zdrowotną, dokonywane na podstawie możliwości finansowych tych osób fizycznych.

NA DOWÓD CZEGO niżej podpisani, należycie do tego upoważnieni, podpisali niniejszy protokół.

Sporządzono w Warszawie dnia 13 lutego 2002 r. w dwóch egzemplarzach, w językach polskim, niderlandzkim i angielskim, przy czym trzy teksty są jednakowo autentyczne. W przypadku rozbieżności przy interpretacji między tekstem polskim i niderlandzkim tekst angielski będzie rozstrzygający.

W imieniu
Rzeczypospolitej Polskiej
(pominięto)

W imieniu
Królestwa Niderlandów
(pominięto)

Po zaznajomieniu się z powyższą konwencją, w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej oświadczam, że:

- została ona uznana za słuszną zarówno w całości, jak i każde z postanowień w niej zawartych,
- jest przyjęta, ratyfikowana i potwierdzona,
- będzie niezmiennie zachowywana.

Na dowód czego wydany został akt niniejszy, opatrzony pieczęcią Rzeczypospolitej Polskiej.

Dano w Warszawie dnia 20 stycznia 2003 r.